An. et vol. XXXI 24 Aprilis 1939 (Ser. II, vol. VI) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XII: Motu proprio, p. 141 - Homilia, p. 145 - Nuntius radiophonicus, p. 151 - Epistula, p. 154.

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 156 - Epistulae, p. 162.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I, II. Decreta, p. 166. III. Provisio Ecclesiarum, p. 168 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Decretum, p. 169 - *S. C. de Propaganda Fide:* I, II. Decreta, p. 170 - *S. C. Rituum:* I. Decretum de miraculis Ven. Servae Dei Aemiliae de Vialar, p. 172 - II. Normae quoad Processus ordinarios in causis historicis pro canonizatione, p. 174.

Diarium Romanae Curiae: Udienza solenne - S. C. dei Riti: Congregazione preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 176-180.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXIX

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L.* it. 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L.* it. 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXXI, n. 5 - 24 Aprilis 1939)

ACTA PII PP. XII

MOTU PROPRIO

PAG.

De privilegiis conclavistis ecclesiasticis concessis. - *31 Martii 1939* 141

Index clericorum conclavistarum 142

HOMILIA

A Sanctitate D. N. Pio Pp. XII habita in Basilica Vaticana, in sollemni Missa Papali, die Paschatis Resurrectionis D. N. I. Ch., 9 Aprilis 1939 145

NUNTIUS RADIOPHONICUS

Con immenso gozo. - A Sanctitate D. N. Pio Div. Prov. Papa XII ad universos Hispaniae christifideles datus, die 16 mensis Aprilis, anno 1939 151

EPISTULA

Quandoquidem. - Ad Eminum P. D. Aloysium tit. S. Pudentianae S. R. E. Presb. Cardinalem Maglione, a publicis Ecclesiae negotiis: ut ubique terrarum mense Maio peculiares supplicationes Deiparae Virgini praesertim a parvulis fundantur, ad munus christianae pacis populis gentibusque omnibus divinitus impetrandum. - *20 Aprilis 1939* 154

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I. *Columbensis* (Chilawensis). - Ex archidioecesis Columbensis territorio pars seiungitur, qua nova erigitur dioecesis «Chilawensis» metropolitanae ecclesiae Columbensi suffraganea. - *5 Ianuarii 1939* 156

II. *Yokohamaënsis* (Urawaënsis). - Ex dioecesis Yokohamaënsis territorio pars seiungitur, atque nova erigitur Praefectura Apostolica «Urawaënsis», Fratrum Minorum Ordini concredenda. - *5 Ianuarii 1939* . . . 159

III. *Birmaniae Septemtrionalis* (de Bhamo). - Vicariatus Apostolicus Birmaniae Septemtrionalis dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica «de Bhamo», illiusque Vicariatus nomen mutatur. - *5 Ianuarii 1939* 161

EPISTULAE

I. *Iam ita pridem.* - Ad Eminum P. D. Georgium tit. S. Mariae de Populo S. R. E. Presbyterum Cardinalem Mundelein, Archiepiscopum Chicagiensem, quem B. P. Legatum mittit ad Congressum Eucharisticum e Statibus Foederatis Americae Septemtrionalis, Novis Aurelias peragendum. - *13 Septembris 1938* 162

PAG.

II. *Quinquennio ante.* - Ad R. P. Ildephonsum M. Clerici, Congregationis Clericorum Regularium a S. Paulo Apostolo Praepositum Generalem, quarto exeunte saeculo ab obitu S. Antonii Mariae Zaccaria, ipsius Societatis conditoris. - *12 Novembris 1938* 164

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Haileyburensis-Trifluvianensis in Canada.* - Decretum. De mutatione finium dioecesium. - *3 Decembris 1938* 166

II. *Haileyburensis.* - Decretum. Tituli Dioecesis mutationis et episcopalis cathedrae translationis. - *10 Decembris 1938* 167

III. Provisio Ecclesiarum 168

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Decretum. De annua relatione ab Sacram Congregationem mittenda a sacerdotibus ritus orientalis curam animarum habentibus extra fines sui Patriarchatus, sub iurisdictione Ordinarii alieni ritus. - *16 Novembris 1938* 169

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Decretum. Inter Vicariatus Apostolicos de Lisala et de Oubangui Belgico fines mutantur. - *13 Decembris 1938* 170

II. Decretum. E dioecesis Lahorensis territorio pars dismembratur, quae Praefecturae Apostolicae Kafiristanae et Kashmirensi adiungitur. - *13 Decembris 1938* 171

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Massilien.* - Beatificationis et Canonizationis Venerabilis Servae Dei Aemiliae de Vialar, Fundatricis Instituti Sororum a S. Ioseph ab Apparitione. - *11 Decembris 1938* 172

II. Normae servandae in construendis processibus ordinariis super causis historicis. - *4 Ianuarii 1939* 174

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 176

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria* 176

III. Segreteria di Stato: *Nomine* e *Onorificenze* 176

IV. Necrologio 180

An. et Vol. XXXI 24 Aprilis 1939 (Ser. II, v. VI) - Num. 5

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

MOTU PROPRIO

DE PRIVILEGIIS CONCLAVISTIS ECCLESIASTICIS CONCESSIS

PIUS PP. XII

Ad Pontificale Solium benignissimi Summi Pastoris gratia nuper evecti, libenter animum intendimus ad eos quoque Praelatos et clericos, qui in recenti Conclavi adfuerunt, sive uti officiales suum quisque munus fideliter explentes, sive uti conclavistae S. R. E. Patres Cardinales comitantes. Iamvero paternae Nostrae caritatis et benevolentiae testimonium eisdem exhibere volentes, nihil magis ab ipsis exoptari censemus, quam ut beneficium aliquod spirituale prae primis conferamus, conditioni et dignitati sacerdotali congruum et consentaneum.

Quapropter motu proprio et certa scientia memoratis ecclesiasticis viris, quorum nomina infra describuntur, indultum oratorii privati concedimus, non ea quidem mente ut habitualiter in eo celebrent, cum maxime conveniat ut sacerdos, pro hominibus constitutus, in ecclesiis ad fidelium utilitatem, praesertim diebus festis, rei divinae operetur ad aram; sed ut in quibusdam rerum adiunctis, sive ratione valetudinis sive incommodi aliave rationabili causa, oratorio privato frui valeant.

Decernimus tamen ut gratioso hoc indulto ne utantur sine consensu proprii Ordinarii, qui prius oratorium privatum per se vel per suum delegatum visitare et probare debet; neque diebus festis solemnioribus, aliisve quos ipse Ordinarius, pro suo prudenti arbitrio, forte excipere existimaverit.

Iisdem sacerdotibus insuper indulgemus ut gratias et provisiones quorumlibet beneficiorum, si quae ipsis conferantur, nec non Litteras Apostolicas de iis conficiendas semel gratuito accipiant.

Contrariis quibusvis non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XXXI mensis martii MDCCCCXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

PIUS PP. XII

INDEX CLERICORUM CONCLAVISTARUM

VINCENTIUS SANTORO, Adsessor S. C. Consistorialis, Sacri Cardinalium Collegii Secretarius.

ALPHONSUS DE ROMANIS O. S. A., Episcopus tit. Porphirien., Sacrista S. P. A.

CAROLUS RESPIGHI, Praefectus Caeremoniarum Apostolicarum.

ALOISIUS CAPOTOSTI,

HENRICUS DANTE,

HERMANNUS BONAZZI,

CAROLUS GRANO,

IOSEPHUS CALDERARI,

SALVATOR CAPOFERRI,

Magistri Caeremoniarum.

PIUS ROSSIGNANI, conclavista NOSTER dum Cardinalatus dignitate fungebamur.

IOANNES BAPTISTA CAMONI: Emi P. D. IANUARII Card. GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE.

Bartholomaeus Mozzone : Emi P. D. DONATI Card. SBARRETTI.

Antonius Grossi : Emi P. D. THOMAE PII Card. BOGGIANI.

Oddo Zangolini : Emi P. D. HENRICI Card. GASPARRI.

Arnaldus Guglielmi et Aegistus Tozzi : Emi P. D. ANGELI MARIAE Card. DOLCI.

Ieremias Minihan : Emi P. D. GULIELMI Card. O'CONNELL.

Ioannes Guasco : Emi P. D. ALEXII Card. ASCALESI.

Franciscus G. Ganse : Emi P. D. ADULPHI Card. BERTRAM.

Iosephus Weissthanner et Alphonsus Nuhr : Emi P. D. MICHAELIS Card. FAULHABER.

Salvator Burgio : Emi P. D. DIONYSII Card. DOUGHERTY.

Ioannes Corbella et Ioannes Viladrich : Emi P. D. FRANCISCI ASSISIENSIS Card. VIDAL Y BARRAQUER.

Gulielmus Crosten : Emi P. D. CAROLI IOSEPHI Card. SCHULTE.

Albertus Polli : Emi P. D. IOANNIS BAPTISTAE Card. NASALLI ROCCA DI CORNELIANO.

Fridericus Hillenbrand : Emi P. D. GULIELMI Card. MUNDELEIN.

Nicasius Sifferle : Emi P. D. ALEXANDRI Card. VERDE.

Coelestinus Amati : Emi P. D. LAURENTII Card. LAURI.

Edmundus Leclef : Emi P. D. IOSEPHI ERNESTI Card. VAN ROEY.

Boleslaus Filipiak : Emi P. D. AUGUSTI Card. HLOND.

Xaverius Alert : Emi P. D. PETRI Card. SEGURA Y SAENZ.

Nicolaus Bartman : Emi P. D. IUSTINIANI GEORGII Card. SÉREDI.

Gulielmus Galli et Ecclesius Terraneo : Emi P. D. ALFRIDI ILDEPHONSI Card. SCHUSTER.

Honoratus Carolus Nunes Manteiro : Emi P. D. EMMANUELIS Card. GONÇALVES CEREJEIRA.

Salvator De Gaetano : Emi P. D. ALOISII Card. LAVITRANO.

Petrus McKevitt et Iosephus Pristerny : Emi P. D. IOSEPHI Card. MAC RORY.

Xaverius Jullien : Emi P. D. IOANNIS Card. VERDIER.

P. Lincoln Leme S. I.: Emi P. D. SEBASTIANI Card. LEME DA SILVEIRA CINTRA.

Ferdinandus Baldelli: Emi P. D. RAPHAËLIS CAROLI Card. ROSSI.

Achilles Glorieux: Emi P. D. ACHILLIS Card. LIÉNART.

Gulielmus Fletcher: Emi P. D. PETRI Card. FUMASONI BIONDI.

Aemilius Marchetti: Emi P. D. FRIDERICI Card. TEDESCHINI.

Vincentius Barale: Emi P. D. MAURILII Card. FOSSATI.

Paulus Nicole: Emi P. D. RODERICI Card. VILLENEUVE.

Iacobus Meneghello: Emi P. D. ELIAE Card. DALLA COSTA.

Iosephus Streidt et Iacobus Weinhacher: Emi P. D. THEODORI Card. INNITZER.

Paulus Hindo: Emi P. D. IGNATII GABRIELIS Card. TAPPOUNI.

Adelmus Loreti: Emi P. D. HENRICI Card. SIBILIA.

Carmelus Aquilina: Emi P. D. FRANCISCI Card. MARMAGGI.

Salvator Vitale: Emi P. D. ALOISII Card. MAGLIONE.

Armandus Fattinnanzi: Emi P. D. CAROLI Card. CREMONESI.

Ivus Paulus de Gibon: Emi P. D. HENRICI Card. BAUDRILLART.

Lucianus Dage: Emi P. D. EMMANUELIS COELESTINI Card. SUHARD.

Ioannes Bonkal: Emi P. D. CAROLI Card. KASPAR.

P. Iosephus Güenechea S. I.: Emi P. D. IACOBI ALOISII Card. COPELLO.

Aloisius de Despujel: Emi P. D. ISIDORI Card. GOMÁ Y TOMAS.

Fernandus Quaresima: Emi P. D. PETRI Card. BOETTO.

Andreas Bouquin: Emi P. D. EUGENII Card. TISSERANT.

Iosephus Marchetti: Emi P. D. ADEODATI IOANNIS Card. PIAZZA.

Martes Giusti: Emi P. D. HERMENEGILDI Card. PELLEGRINETTI.

Valentinus Elwes et Richardus Smith: Emi P. D. ARCTURI Card. HINSLEY.

Antonius Villaplana et Ioannes Carroll: Emi P. D. IOSEPHI Card. PIZZARDO.

Ioannes Maury: Emi P. D. PETRI Card. GERLIER.

Bernardinus Bocchini: Emi P. D. CAMILLI Card. CACCIA DOMINIONI.

Ioannes Borboni: Emi P. D. NICOLAI Card. CANALI.

Antonius Bonomo: Emi P. D. DOMINICI Card. JORIO.

P. Franciscus Tomasetti S. S.: Emi P. D. VINCENTII Card. La PUMA.

Franciscus Mancorti: Emi P. D. FRIDERICI Card. CATTANI.

P. Agnellus Napoli C. R. M. D.: Emi P. D. MAXIMI Card. MASSIMI.

Sergius Minelli: Emi P. D. DOMINICI Card. MARIANI.

Ioannes Baptista Borino: Emi P. D. IOANNIS Card. MERCATI.

Iosephus De Gennaro.

P. Octavius Marchetti S. I.

P. Gabriel Monti, O. S. A.

Fr. Carolus Cremona, O. S. A.

HOMILIA

A SS.MO D. N. PIO PP. XII HABITA IN BASILICA VATICANA, IN SOLLEMNI MISSA PAPALI, DIE PASCHATIS RESURRECTIONIS D. N. I. CH., IX APRILIS MCMXXXIX.

Venerabiles Fratres, dilecti Filii,

Quoniam Paschalia Sollemnia opportunitatem Nobis praebent summo cum paterni animi Nostri gaudio vos salutandi, vos dicimus, lectissime Ecclesiae Senatus, vos, quotquot adestis, Venerabiles in Episcopatu Fratres, e Romano clero Praesules vel sacerdotes, ac denique omnes e Religiosorum ordine et e christiana plebe dilectissimi filii — quorum piae capiendae multitudini amplissimum hoc Petrianum templum iam videtur angustius —

non aptiore modo Nos posse dicendi initium facere putamus, quam si pulcherrima illa iteremus verba, quibus Divinus Magister ab inferis suscitatus suos discipulos affatus est: « Pax vobis ».[1] En pacis omen pacisque consalutatio!

Qui scilicet, cum eius adventus in exspectatione erat, « Princeps pacis »[2] praenuntiabatur; qui nascens angelicis illis excipitur concentibus « Gloria in altissimis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis »,[3] humani generis Redemptor pacis praeco ac sequester exstitit, secundum illud Apostoli gentium: « Evangelizavit pacem ».[4] Quae tamen pax non colluctationibus vacua contentionibusque fuit; quandoquidem eam Christus Dominus, cum « mors et vita duello conflixere mirando »,[5] ad mortem usque certando, quasi cruoris sui partaeque victoriae pretium assecutus est, « pacificans per sanguinem crucis eius sive quae in terris, sive quae in caelis sunt ».[6]

Iure igitur meritoque Paulus Apostolus non modo eam, solacii plenam, invocationem saepenumero geminat « Deum pacis, Dominum pacis »[7] sed sacrorum vatum veluti referens vocem,[8] Iesum Christum pacem nostram appellat: « Ipse est pax nostra ».[9]

Quae quidem in praesens animadvertere atque perpendere valde consentaneum ducimus ad animos relevandos recreandosque, dum pax tantopere ab omnibus conclamatur, discupitur atque invocatur. « Tantum est enim pacis bonum ut... nihil gratius soleat audiri, nihil desiderabilius concupisci, nihil postremo possit melius inveniri ».[10]

Attamen hodie, si unquam alias, illa Ieremiae Prophetae verba peropportune quadrant, qui homines dicentes inducit: « Pax,

[1] Ioan., XX, 19.
[2] Is., IX, 6.
[3] Luc., II, 14.
[4] Eph. II, 17.
[5] Ex sequentia Pasch.
[6] Coloss., I, 20.
[7] Rom., XV, 33; XVI, 20; I Cor., XIV, 33; Philip., IV, 9; I Thess., V, 23; II Thess., III, 16; Hebr., XIII, 20.
[8] Mich., V, 5.
[9] Eph., II, 14.
[10] S. Aug., *De Civ. Dei*, XIX, 11.

pax: et non erat pax».[11] Etenim si oculos circumquaque convertimus, triste quoddam spectaculum occurrit! Siquidem cernere est permotos multis in regionibus cives suaque sorte inquietos formidolosa quadam perturbatione angi, quae peiora portendere mala videatur. Anxitudo trepida animos incessit hominum, quasi iam deteriora impendeant pericula atque immineant.

Quae omnia a serena illa ac tuta «ordinis tranquillitate»,[12] quae pacem veri nominis continet, quam longe absunt! Ac verum enimvero quomodo integra ac solida pax habeatur, si vel eiusdem nationis filii, communis stirpis saepe communisque patriae immemores, civilium partium commodis, simultatibus contentionibusque abstrahantur ac distineantur? Quomodo habeatur, dicimus, si tot hominibus, ad centena milia bene multa, laboris opera desit, ex qua non modo singuli cives honeste vivere queant, sed multiplices etiam eorum vires facultatesque, quibus natura, studium et ars humanae personae dignitatem honestaverint, necessitate quadam ingenuoque decore exerceri possint? Quisnam vero non videat ex hisce rerum adiunctis innumeras coalescere multitudines, in quibus ob miserrimum statum animorumque abiectionem — quae tam acriter eorum deliciis adversantur, qui luxuriose vivunt, nullamque indigentibus opem ferunt — facilem ii praedam agant, qui mentibus fucata veritatis specie deceptis corruptrices doctrinas insidiando alliciendoque ingerant? Ac praeterea, quomodo habeatur pax, si inter Nationes etiam mutua desideretur et aequa rationum aestimatio animorumque consensio, quae per refulgens civilis progressionis iter dirigere gentes queant? Dum, contra, conventiones sollemniter sancitae ac data fides ea interdum vi securitateque destituuntur, quibus debita invicem fiducia continetur ac roboratur; qua dempta, increscentem armorum apparatum minuere ac remittere animosque pacare — quod omnibus in votis est — difficilius usque cotidie evadit.

Qua ingruente formidolosa tempestate, vehementer adhortamur omnes ut ad pacis Regem mortisque Victorem redeant, a quo

[11] Ierem., VI, 14 (VIII, 11: Ezech., XIII, 10).
[12] S. Aug., *De Civ. Dei*, XIX, 13.

consolatoria haec verba audivimus « Pax vobis ». Largietur ille nobis — quemadmodum pollicitus est — pacem, pacem suam, eam inquimus, quam mundus dare non potest, pacem; quae nimirum una omnem animorum perturbationem trepidationemque componere ac sedare potest: « Pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet ». [13]

At quandoquidem externa hominum tranquillitas ex interiore reniteat oportet, necesse est in primis animorum curare pacem; eamque, si desit, sibi comparare quam primum; si vero adsit, diligenter colere, tueri ac servare incolumem. Etenim Christus Dominus, non sine gravissimo mentis suae consilio, hodierna die, cum primum Apostolis se ab inferis suscitatum conspiciendum dedit, pacis salutationi suae pretiosissimum pacis munus adiicere voluit, Paenitentiae videlicet Sacramentum; ita quidem ut sollemni ipso Anastasis eius die salutare illud institutum oriretur, quod in animis divinam restituit ac renovat gratiam, quae de morte, scilicet de culpa, est vitae triumphus. Ad inexhaustum huiusmodi veniae pacisque fontem pia mater Ecclesia filios suos omnes sacro hoc paschali tempore enixe advocat. Quodsi singuli universi studiosissimae huic adhortationi ultro libenterque obsequentur, uberem florentemque adipiscentur in Christo vitam; atque adeo suavissimo fruentur gaudio illius pacis, qua, amantissime perfecteque Divino Redemptori obtemperando, in cupidinum voluptatumque illecebras dominari poterunt. « Vult autem — ut S. Augustini interrogatione utamur — mens tua idonea esse vincere libidines tuas? Subdatur maiori et vincet inferiorem: et erit pax in te vera, certa, ordinatissima. Qui est ordo pacis huius? Deus imperat menti: mens carni: nihil ordinatius ». [14]

Videtis igitur, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, quo uno ac firmissimo nitatur fundamento pax veri nominis: sempiterno nempe Dei Numine, quod agnoscere, observare ac colere, cuiusque praeceptis obtemperare, omnibus officium est. Debitam eiusmodi

[13] Ioan., XIV, 27.

[14] *Miscell. Agost.*, vol. I, S. Aug., Sermones post Maurinos reperti, pag. 633, 15-18.

Divino Creatori obedientiam extenuare vel penitus restinguere idem profecto est ac ipsam turbare vel prorsus infringere cum privatorum hominum, tum domestici convictus, tum singularum Nationum, tum denique totius humani generis tranquillitatem. Unus siquidem Deus « loquetur pacem in plebem suam, et super sanctos suos, et in eos qui convertuntur ad cor ». [15] Omnipotentis Dei nutu solummodo — supremi nempe iustitiae tutoris, supremique pacis largitoris — « iustitia et pax osculatae sunt »; [16] quandoquidem, ut Isaias propheta cecinit: « Et erit opus iustitiae pax, et cultus iustitiae silentium, et securitas usque in sempiternum ». [17]

Quemadmodum enim nullo rerum ordine pax haberi non potest, ita pariter, remota iustitia, rerum ordo consistere nequit. Iustitia vero postulat ut auctoritati legitime constitutae debita tribuatur observantia atque obedientia; ut leges ad commune bonum sapienter conformentur, iisdemque ab omnibus pro conscientiae officio obtemperetur. Iustitia postulat ut sacrosancta humanae libertatis dignitatisque iura omnes agnoscant, tueantur; utque innumerae opes atque divitiae, quas Deus per universum terrarum orbem profudit, in suorum omnium utilitatem filiorum consentanea rectaque ratione distribuantur. Iustitia denique postulat ut salutaris opera catholicae Ecclesiae, quae veritatis est magistra falli nescia, inexhaustus animis vitae fons civilisque consortionis altrix praecipua, ne detrectetur neve prohibeatur. Quodsi nobili iustitiae sceptro violentiae arma succedant, tum quisnam miretur orientem aetatem non optatissimum candidae pacis fulgorem, sed caliginosos cruentosque bellorum ignes afferre?

Iamvero iustitia utique eo spectat, ut normas constituat integrasque servet illius rerum ordinis, qui primarium atque praecipuum solidae pacis fundamentum exsistat; ea tamen sola una difficultates atque impedimenta evincere non potest, quae saepenumero efficiendae stabiliendaeque tranquillitati obstant. Qua-

[15] Ps. 84
[16] Ps. 84.
[17] Is., XXXII, 17.

propter, si rigidae destrictaeque iustitiae caritas fraterno foedere non coniungitur, facilius mentis oculi quadam praepediuntur caligine, ne aliena iura cernant; auresque obsurdescunt, ne vocem illius aequitatis audiant, quae, si volenti sapientique studio edisseratur, asperrimas etiam ac salebrosas causas, quae in controversiam cadunt, ordine rationeque enodare atque explanare potest.

Cum vero heic de caritate loquimur, effectricem illam intellegi volumus ac generosam, quam Christus invexit, caritatem. Caritatem dicimus, quae Divinum Redemptorem ad mortem usque, salutis nostrae causâ, compulit: « Dilexit me et tradidit semetipsum pro me »;[18] caritatem, quae « urget nos »,[19] idque facit, ut « qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est et resurrexit »;[20] caritatem denique, qua Christus permotus « formam servi »[21] accepit, ut omnes in eo fratres efficeremur, qui est « primogenitus »,[22] filii nempe eiusdem Dei, eiusdem regni heredes, et ad eiusdem sempiternae beatitatis gaudia vocati.

Si mortalium animi tandem aliquando huius amoris suavitatem haurient, in eademque conquiescent, tum procul dubio laboranti humano generi pacis lumen illucescet. Irae perturbationibus, quae irritant, ratiocinantis mentis tranquillitas succedet; immodicae effrenataeque contentioni benevolens adiutricis operae collatio; simultati denique aequa ac mutua rerum rationumque aestimatio; ita quidem ut formidolosam eiusmodi animorum concitationem praefidens excipiat requies ac serenitas.

Viam repetent homines, qua ad amica foedera remigrabitur, in quibus uniuscuiusque commoda utilitatesque iusto benignoque ordine perpendantur; in quibus ne iacturae quidem singulorum defugiantur ad potiora humanae familiae bona assequenda; in

[18] Ad Galat., II, 20.
[19] II Cor., V, 14.
[20] II Cor., V, 15.
[21] Philip., II, 7.
[22] Rom., VIII, 29.

quibus denique data publice fides probe volentibus omnibus in exemplum vigeat.

Quae ut effecta dentur, utque flagrantissima haec vota Nostra ad exitum auspicato deducantur, Nos temperare Nobis non possumus quin singulis civibus, populis eorumque moderatoribus praefervidam illam ad pacem, iustitia caritateque innixam, invitationem hortationemque iteremus, quam, vixdum ad Supremi Pontificatus verticem evecti, ad eos omnes convertimus. Imprimis vero manus oculosque erigimus ad « Regem Regum et Dominum Dominantium », [23] supplices eidem admoventes preces, quas hodiernis Paschalibus Sollemnibus sacra Eucharistici Sacrificii liturgia inducit: Domine Deus, qui per Ecclesiae vocem hisce diebus filios tuos omnes ad sacrosancta mysteria convocas, ad divinum nempe tuae carnis pabulum, ad sanctissimumque tui sanguinis potum; tu, qui singulos universos ad tuum altaris sacramentum congregatos exoptas, quod tuae est erga nos omnes caritatis munus pretiosissimum itemque signum ac vinculum illius amoris, qui nos fraterno foedere coniungit; tu, Domine Deus, « spiritum nobis... tuae caritatis infunde, ut quos sacramentis paschalibus satiasti, tua facias pietate concordes ». Amen.

NUNTIUS RADIOPHONICUS

A SSMO D. N. PIO DIV. PROV. PAPA XII AD UNIVERSOS HISPANIAE CHRISTIFIDELES DATUS, DIE XVI MENSIS APRILIS, ANNO MCMXXXIX.

Con inmenso gozo Nos dirigimos a vosotros, hijos queridísimos de la Católica España, para expresaros Nuestra paterna congratulación por el don de la paz y de la victoria, con que Dios se ha dignado coronar el heroismo cristiano de vuestra fe y caridad, probado en tantos y tan generosos sufrimientos.

Anhelante y confiado esperaba Nuestro Predecesor, de s. m., esta paz providencial, fruto sin duda de aquella fecunda bendición, que en los albores mismos de la contienda enviaba « a cuantos se habían propuesto la difícil y peligrosa tarea de defender y restaurar los derechos y el honor

[23] I Timoth., VI, 15.

de Dios y de la Religión »;[1] y Nos no dudamos de que esta paz ha de ser la que El mismo desde entonces auguraba, « anuncio de un porvenir de tranquilidad en el orden y de honor en la prosperidad ».[2]

Los designios de la Providencia, amadísimos hijos, se han vuelto a manifestar una vez más sobre la heroica España. La Nación elegida por Dios como principal instrumento de evangelización del Nuevo Mundo y como baluarte inexpugnable de la fe católica, acaba de dar a los prosélitos del ateismo materialista de nuestro siglo la prueba más excelsa de que por encima de todo están los valores eternos de la religión y del espíritu. La propaganda tenaz y los esfuerzos constantes de los enemigos de Jesucristo parece que han querido hacer en España un experimento supremo de las fuerzas disolventes que tienen a su disposición repartidas por todo el mundo; y aunque es verdad que el Omnipotente no ha permitido por ahora que lograran su intento, pero ha tolerado al menos algunos de su terribles efectos, para que el mundo viera, cómo la persecución religiosa, minando las bases mismas de la justicia y de la caridad, que son el amor de Dios y el respeto a su santa ley, puede arrastrar a la sociedad moderna a los abismos no sospechados de inicua destrucción y apasionada discordia.

Persuadido de esta verdad el sano pueblo español, con las dos notas caraterísticas de su nobilísimo espíritu, que son la generosidad y la franqueza, se alzó decidido en defensa de los ideales de fe y civilización cristianas, profundamente arraigados en el suelo fecundo de España; y ayudado de Dios, « que no abandona a los que esperan en El » (Judit XIII, 17), supo resistir al empuje de los que, engañados con lo que creían un ideal humanitario de exaltación del humilde, en realidad no luchaban sino en provecho del ateismo.

Este primordial significado de vuestra victoria Nos hace concebir las más halagueñas esperanzas, de que Dios en su misericordia se dignará conducir a España por el seguro camino de su tradicional y católica grandeza; la cual ha de ser el norte que oriente a todos los españoles, amantes de su Religión y de su Patria, en el esfuerzo de organizar la vida de la Nación en perfecta consonancia con su nobilísima historia de fe, piedad y civilización católicas.

Por esto exhortamos a los Gobernantes y a los Pastores de la Católica España, que iluminen la mente de los engañados, mostrandoles con amor las raíces del materialismo y del laicismo de donde han procedido sus errores y desdichas, y de donde podrían retoñar nuevamente. Propo-

[1] Alocución a los prófugos de España, *Acta Apostolicae Sedis*, XXVIII, 1936, p. 380.

[2] L. c., p. 381.

nedles los principios de justicia individual y social, sin los cuales la paz y prosperidad de las naciones, por poderosas que sean, no pueden subsistir, y son los que se contienen en el Santo Evangelio y en la doctrina de la Iglesia.

No dudamos que así habrá de ser, y la garantía de Nuestra firme esperanza son los nobilísimos y cristianos sentimientos, de que han dado pruebas inequívocas el Jefe del Estado y tantos caballeros sus fieles colaboradores con la legal protección que han dispensado a los supremos intereses religiosos y sociales, conforme a las enseñanzas de la Sede Apostólica. La misma esperanza se funda además en el celo iluminado y abnegación de vuestros Obispos y Sacerdotes, acrisolados por el dolor, y también en la fe, piedad y espíritu de sacrificio, de que en horas terribles han dado heroica prueba las clases todas de la sociedad española.

Y ahora ante al recuerdo de las ruinas acumuladas en la guerra civil más sangrienta que recuerda la historia de los tiempos modernos, Nos con piadoso impulso inclinamos ante todo nuestra frente a la santa memoria de los Obispos, Sacerdotes, Religiosos de ambos sexos y fieles de todas edades y condiciones que en tan elevado número han sellado con sangre su fe en Jesucristo y su amor a la Religión católica: «maiorem hac dilectionem nemo habet», «no hay mayor prueba de amor» (Joan. XV, 13).

Reconocemos también nuestro deber de gratitud hacia todos aquellos que han sabido sacrificarse hasta el heroismo en defensa de los derechos inalienables de Dios y de la Religión, ya sea en los campos de batalla, ya también consagrados a los sublimes oficios de caridad cristiana en cárceles y hospitales.

Ni podemos ocultar la amarga pena que nos causa el recuerdo de tantos inocentes niños, que arrancados de sus hogares han sido llevados a lejanas tierras con peligro muchas veces de apostasía y perversión: nada anhelamos más ardientemente que verlos restituidos al seno de sus familias, donde volverán a encontrar ferviente y cristiano el cariño de los suyos. Y aquellos otros, que como hijos pródigos tratan de volver a la casa del Padre, no dudamos que serán acogidos con benevolencia y amor.

A Vosotros toca, Venerables Hermanos en el Episcopado, aconsejar a los unos y a los otros, que en su política de pacificación todos sigan los principios inculcados por la Iglesia y proclamados con tanta nobleza por el Generalísimo: de justicia para el crimen y de benévola generosidad para con los equivocados. Nuestra solicitud, también de Padre, no puede

olvidar a estos engañados, a quienes logró seducir con halagos y promesas una propaganda mentorosa y perversa. A ellos particularmente se ha de encaminar con paciencia y mansedumbre Vuestra solicitud Pastoral: orad per ellos, buscadlos, conducidlos de nuevo al seno regenerador de la Iglesia y al tierno regazo de la Patria, y llevadlos al Padre misericordioso, que los espera con los brazos abiertos.

Ea pues, queridísimos hijos, ya que el arco iris de la paz ha vuelto a resplandecer en el cielo de España, unámonos todos de corazón en un himno ferviente de acción de gracias al Dios de la Paz y en una plegaria de perdón y de misericordia para todos los que murieron; y a fin de que esta paz sea fecunda y duradera, con todo el fervor de Nuestro corazón os exhortamos a « mantener la unión del espíritu en el vínculo de la paz » (Ephes. IV, 2-3). Así unidos y obedientes a vuestro venerable Episcopado, dedicaos con gozo y sin demora a la obra urgente de reconstrucción, que Dios y la Patria esperan de vosotros.

En prenda de las copiosas gracias, que os obtendrán la Virgen Inmaculada y el Apóstol Santiago, patronos de España, y de las que os merecieron los grandes Santos españolos, hacemos descender sobre vosotros, Nuestros queridos hijos de la Católica España, sobre el Jefe del Estado y su ilustre Gobierno, sobre el celante Episcopado y su abnegado Clero, sobre los heroicos combatientes y sobre todos los fieles, Nuestra Bendición Apostolica.

EPISTULA

AD EM̃UM P. D. ALOYSIUM TIT. S. PUDENTIANAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM MAGLIONE, A PUBLICIS ECCLESIAE NEGOTIIS : UT UBIQUE TERRARUM MENSE MAIO PECULIARES SUPPLICATIONES DEIPARAE VIRGINI PRAESERTIM A PARVULIS FUNDANTUR, AD MUNUS CHRISTIANAE PACIS POPULIS GENTIBUSQUE OMNIBUS DIVINITUS IMPETRANDUM.

PIUS PP. XII

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quandoquidem in gubernanda Catholica Ecclesia tam prope Nobis assides, nosti profecto quam vehementer Nos exoptemus a Deoque contendamus, ut, rebus animisque iustitia caritateque compositis, christiana pax in populis ac gentibus omnibus, anxiis in praesens ac trepidis, tuta tandem aliquando ac secura stabiliatur. Ad pulcherrimum enim eiusmodi Dei munus assequendum vixdum Supremi Pontificatus apicem attigimus, non modo omnes, quotquot in Christo habemus ubique terrarum

filios paterno sumus adhortati animo, sed Nationes etiam universas earumque moderatores; quam quidem invitationem hortationemque sollemni Paschatis die iteravimus, cum in Petriana Basilica, innumerabili multitudine stipati, pontificali ritu divina litavimus hostia, concordiam omnibus tranquillitatemque a Christo Domino, mortis victore ac caelestium largitore munerum, implorantes. — In praesens vero, dum mensis Maius adventat, quo mense Christifideles peculiares preces Deiparae Virgini admovere assolent, vehementer cupimus ut hac potissimum de causa in singulis Dioecesibus in singulisque paroeciis impensissimae supplicationes adhibeantur. At eos praesertim ac nominatim ad sacram eiusmodi precum contentionem compellamus, quos ut Divinus Redemptor, ita Nos, qui eius in terris personam gerimus, teneriore animo dulcissimaque caritate complectimur; eos scilicet qui in primo aetatis flore innocentia nitent, suavitate et gratia. Ad Magnae Dei Parentis aram patres matresque familias filios suos, vel tenellulos, cotidiano pioque more conducant; eosque, una cum viridarii sui agrorumque floribus unaque cum sua ac puellorum prece, Beatae Virgini offerant. Ac quomodo poterit caelestis Mater tot supplicantium vocibus renuere, qui pacem civibus, populis ac gentibus impetrent? Quomodo poterit, si cum caelorum angelis nostri concinant pueruli precantes, qui veluti huius mundi angeli vocari queunt? Innumeris videlicet exorata precibus Deipara Virgo Maria eam, quae modo omnes commovet, causam in suam tutelam accipiet; ac Divinum Filium suum, tot tantisque sceleribus offensum, benigna propitians, ab eodem christianam animis requietem fraternamque populis concordiam, sedatis rerum fluctibus, implorabit. Ac ipsemet Christus Dominus, qui dum in terris agebat, singulari prorsus amoris affectu insontem diligebat aetatem; quique apostolos a suo ipsius amplexu puerulos arcentes increpabat dicens: « Sinite parvulos venire ad me... talium est enim Regnum Dei »;[1] ipsemet, inquimus, Christus Dominus quasnam poterit facilius admittere preces, quam puerorum, qui candidas innocentesque manus ed eum ad eiusque Matrem supplices attollant? — Quandoquidem igitur, ut Decessoris Nostri immortalis memoriae Leonis Magni verbis utamur, « amat Christus infantiam, quam primum et animo suscepit et corpore; amat Christus infantiam, humilitatis magistram, innocentiae regulam, mansuetudinis formam »;[2] si ubique gentium, in urbibus, in oppidis, ac vel in remotioribus viculis, ubicumque Evangelii lux affulsit, ad sacras aedes per proximum mensem puerorum multitudo deprecatura accedet, fore sperandum confidimus ut meliora tempora, mutuis restin-

[1] Marc., X, 14.

[2] Migne, *P. L.* 54, 258 c.

ctis simultatibus ac tranquillatis rebus animisque, populorum consortioni, auspice Deipara Virgine, arrideant.

Quapropter tibi, Dilecte Fili Noster, per has litteras mandamus ut, quo aptiore duxeris modo, paterna haec vota atque hortamenta Nostra omnibus nota reddas, ita quidem ut eadem — sacris Pastoribus suasoribus ac ducibus — ad effectum feliciter deducantur.

Interea vero suavissima spe freti, atque animo iam praecipientes fructus, quos ex hac puerilium precum quasi sacra contentione orituros confidimus, cum tibi, Dilecte Fili Noster, tum iis singulis universis filiolis Nostris, sane carissimis, qui ultro libenterque hortationi huic Nostrae respondebunt, caelestium munerum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, Apostolicam Benedictionem amantissime in Domino dilargimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XX mensis Aprilis, anno MDCCCCXXXIX, Pontificatus Nostri primo.

PIUS PP. XII

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

COLUMBENSIS
(CHILAWENSIS)

EX ARCHIDIOECESIS COLUMBENSIS TERRITORIO PARS SEIUNGITUR, QUA NOVA ERIGITUR DIOECESIS « CHILAWENSIS » METROPOLITANAE ECCLESIAE COLUMBENSI SUFFRAGANEA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad catholicum nomen latius ac facilius per orbem prolatandum valde procul dubio prodest, si dioeceses nimio redundantes territorio dividantur et novae erigantur, aliorum vigilantium Pastorum regimini et curis concredendae. Quod quidem perpendentes, atque prae oculis habentes

non parum postremis hisce temporibus increvisse catholicam rem in *Taprobane* insula, praesertim in latissimo Archidioecesis Columbensis territorio, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, ad illius Columbensis Archidioecesis dismembrationem novaeque dioecesis erectionem deveniendum duximus. Suppleto igitur quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ex Columbensis Archidioecesis territorio civilem provinciam septemtrionalem-occidentalem, quae vulgo *North-Western Province* nuncupatur, seiungimus ac separamus, eiusque territorium in novam erigimus dioecesim, quae ab urbe *Chilaw* « Chilawensem » appellari iubemus. Novam hanc dioecesim suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae Columbensi, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico Archiepiscopi Columbensis iuri subiicimus; eamque cleri saecularis Taprobanensis insulae curis concredimus. Sedem autem et cathedram episcopalem in praefata *Chilaw* urbe constituimus; Ecclesiam vero in eadem urbe exstantem, Deo in honorem Beatae Mariae Virginis a Monte Carmelo dicatam, ad Cathedralis dignitatem ac fastigium extollimus; ipsi propterea et pro tempore Episcopis Chilawensibus omnia tribuimus iura, privilegia, honores, insignia, favores et gratias, quibus ceterae cathedrales Ecclesiae earumque Antistites iure communi fruuntur; illosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quum autem temporum adiuncta prohibeant quominus illic Canonicorum Capitulum modo erigatur, indulgemus ut interim pro canonicis dioecesani consultores ad iuris tramitem deligantur. Quod autem attinet ad Seminarii dioecesani erectionem, ad dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Mandamus insuper ut documenta et acta omnia, novam hanc Chilawensem dioecesim respicientia, a curia episcopali Columbensi ad curiam Chilawensem quam primum tradantur, ut in eius archivo religiose serventur. Ad quae omnia uti supra disposita et constituta exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem Leonem Petrum Kierkels, Archiepiscopum titularem Salaminensem, in Indiis Orientalibus Delegatum Apostolicum, deligimus, eique propterea tribuimus facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et illi onus facimus ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide authenticum exemplar peractae exsecutionis actorum quantocius transmittendi. Prae-

sentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque quibuslibet, etiam speciali mentione dignis. Statuimus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, subiectionis, decreti, commissionis, derogationis, mandati et voluntatis nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die quinta mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno septimo decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LX, n. 75. – Al. Trussardi.

II

YOKOHAMAËNSIS
(URAWAËNSIS)

EX DIOECESIS YOKOHAMAËNSIS TERRITORIO PARS SEIUNGITUR, ATQUE NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « URAWAËNSIS », FRATRUM MINORUM ORDINI CONCREDENDA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo uberiores ex apostolicis Evangelii praeconum laboribus percipiantur fructus, valde sane iuvat Dioeceses in infidelium regionibus exstantes, quae nimio pateant territorio, in partes dividere et novas exinde vel Dioeceses vel Missiones condere, aliis concredendas Antistitibus, ut, aucto Pastorum numero, dominici gregis regimen facilius reddatur. Cum itaque venerabilis Frater Alexius Chambon, Dioecesis Yokohamaënsis, Societatis Parisiensis Missionum ad exteras gentes curis concreditae, Archiepiscopus Episcopus, ab hac Apostolica Sede expostulaverit ut ex peramplo suae Dioecesis territorio pars distraheretur quatuor civiles Praefecturas complectens, et nova exinde erigeretur Missio, Ordini Fratrum Minorum committenda, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, concordibus attentis votis tum dilectorum filiorum Moderatoris Generalis praefatae Societatis Parisiensis Missionum atque Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum, tum venerabilis Fratris Pauli Marella, Archiepiscopi titularis Docleensis, Delegati Apostolici in Iaponia, in spirituale fidelium bonum praecipue intendentes, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus annuendum censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, Nos, apostolicae potestatis plenitudine ex praefatae Dioecesis Yokohamaënsis territorio partem separamus, complectentem civiles Praefecturas *de Gumma, Tochigi, Haraki, Saitama,* atque ex ita avulso territorio novam erigimus et constituimus Praefecturam Apostolicam, quam, ex *Urawa* civilis Praefecturae de *Saitama* urbe principe, « Urawaënsem » appellari iubemus, eamque Fratrum Minorum Ordinis curis, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedis benepla-

citum, concredimus. Novae autem huic Praefecturae *Urawaënsi* eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura et privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu vero alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, commissionis, statuti, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero hoc attentare ausu temerario praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die quinta mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno septimo decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LX, n. 69. – Al. Trussardi.

III

BIRMANIAE SEPTEMTRIONALIS (DE BHAMO)

VICARIATUS APOSTOLICUS BIRMANIAE SEPTEMTRIONALIS DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE BHAMO », ILLIUSQUE VICARIATUS NOMEN MUTATUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Birmaniae Septemtrionalis Vicariatus Apostolicus tam amplo redundat territorio, ut difficulter ac vix ab uno vel vigilantissimo Praesule gubernari queat. Qua re venerabilis Frater Albertus Petrus Falière, Episcopus titularis Clismatenus et Vicariatus illius Antistes, peropportunum duxit ab Apostolica Sede efflagitare, ut superior sui Vicariatus territorii pars distraheretur, qua nova erigeretur Missio. Nos itaque, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, accedente quoque venerabilis Fratris Leonis Petri Kierkels, Archiepiscopi Titularis Salaminensis et in Indiis Orientalibus Delegati Apostolici, favorabili voto, ad maius catholici nominis in regione illa incrementum unice intendentes, omnibus mature perpensis, oblatas Nobis preces lubenti animo excipere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema auctoritate Nostra, e peramplo Vicariatus Apostolici Birmaniae Septemtrionalis territorio partem seiungimus, civiles districtus complectentem *de Bhamo, Myitkyiná,* et *Kathá,* subdivisione tamen excepta de *Mogok,* necnon vallem *Hukawng,* eamque in Praefecturam Apostolicam, *de Bhamo* nuncupandam, erigimus et constituimus. Novam autem Praefecturam hanc apostolicis Evangelii praeconum curis committimus Societatis a S. Columbano pro Missionibus apud Sinenses, qui in regione illa tam impense iam adlaborant, ad Nostrum tamen et Sanctae Sedi beneplacitum. Vicariatus insuper Apostolici Birmaniae Septemtrionalis nomen immutare decrevimus, eumque *de Mandalay* posthac nuncupari iubemus. Huic igitur novae Praefecturae de Bhamo eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae Apostolicae earumque Praesules iure

communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Nostris Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo nono, die quinta Ianuarii mensis, Pontificatus Nostri anno septimo decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LX, n. 73. – Al. Trussardi.

EPISTULAE

I

AD EM̃UM P. D. GEORGIUM TIT. S. MARIAE DE POPULO S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM MUNDELEIN, ARCHIEPISCOPUM CHICAGIENSEM, QUEM B. P. LEGATUM MITTIT AD CONGRESSUM EUCHARISTICUM E STATIBUS FOEDERATIS AMERICAE SEPTEMTRIONALIS, NOVIS AURELIIS PERAGENDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Iam ita pridem, usque videlicet a superiore anno exeunte, octavus Congressus Eucharisticus e Statibus Americae Septemtrionalis Foederatis, Novae Aureliae peragendus, piis ad Deum oblatis supplicationibus magnaque animorum alacritate apparatur. Quod quidem libentissime excepimus.

Quo enim spectat eiusmodi catholicorum fidelium congressio, nisi ut dulce pacificumque Christi Regis imperium in omnibus regionibus nobilissimae istius nationis, in omnibus civium ordinibus solidius confirmetur atque efficacius persentiatur? Est enim experiendo compertum, ex eucharisticis coetibus non modo singulos domum reverti maiore incensos caritate, sed populum quoque universum divina quadam vi atque virtute in ipsis sacris sollemnibus insita fortiter commoveri acriterque ad meliora excitari. Ex hac autem animorum concitatione efficitur, ut in christianae societatis venas novus profecto ardor novusque veluti sanguis circumeundo influat. Nos igitur, qui nihil tantopere cordi habemus, quam humanarum gentium bonum ac prosperitatem, uti iam consilia atque incepta omnia ad Congressum Eucharisticum apparandum paterno animo dilaudavimus, ita proximae eiusdem celebrationi adesse quodammodo atque praeesse exoptamus. Te itaque, dilecte Fili Noster, qui, tantae Sedi Metropolitanae praepositus, quum Romanae purpurae nitore tum flagranti in Augustum Sacramentum pietate praefulges, Legatum Nostrum eligimus ac renuntiamus, ut Nostram ipsam gerens personam, Eucharistico e tota natione Conventui Novae Aureliae celebrando nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Iucundam autem fiduciam concipimus fore, ut divinus humani generis Redemptor, sub velis eucharisticis mirabiliter latens, tot bonorum precibus exoratus ac splendidissima pompa publice palamque honoratus, humanitatem et concordiam gentibus inter se iniquissime conflictantibus restituere ac donare Ipse velit. Superni interea praesidii nuntia atque conciliatrix esto Apostolica Benedictio, quam tibi, dilecte Fili Noster, istiusque Legationis sociis, sollerti Novae Aureliae Archiepiscopo, ceterisque Praesulibus, Magistratibus, fidelibus universis, qui sacris sollemnibus intererunt, effusa in Domino caritate impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XIII mensis Septembris, in Exaltatione S. Crucis Domini Nostri Iesu Christi, anno MDCCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. ILDEPHONSUM M. CLERICI, CONGREGATIONIS CLERICORUM REGULARIUM A S. PAULO APOSTOLO PRAEPOSITUM GENERALEM, QUARTO EXEUNTE SAECULO AB OBITU S. ANTONII MARIAE ZACCARIA, IPSIUS SOCIETATIS CONDITORIS.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quinquennio ante, quum quartum saeculum a pontificia Congregationis istius approbatione feliciter compleretur, praeclara eiusdem merita paterne memorantes, iucundam fausti eventus celebrationem Nostris votis ominibusque sumus prosequuti. Nunc autem, quadrigentis iam iamque labentibus annis a piissimo obitu sancti ipsius societatis Conditoris, Antonii Mariae Zaccaria, nova ac pergrata Nobis praebetur occasio vobis ex animo gratulandi, itemque sollemnia sacra, quae in proximum annum apparantur, Nostra participatione atque auctoritate cumulandi. Integra equidem Legiferi vestri Patris vita tam claris refulget virtutibus factisque egregiis, ut si eam studiosi Christi cultores, in primisque religiosi sodales, intueantur, ad rationem christianae vitae perficiendam, ad sanctitudinis ipsius fastigia petenda fortiter exacuantur. Flagrans profecto in Deum pietas, tenerrima erga beatam Virginem observantia, profusa in proximos caritas atque in egenos miserosque liberalitas, excellens litterarum scientiarumque doctrina cum exquisita corporum animorumque morborum cognitione, perpetua denique vitae integritas cum summa humilitate coniuncta, ita in sanctissimo viro certatim enituere, tantoque circum circa splendore coruscarunt, ut ipse *angelus et pater patriae* a civibus suis appellaretur, eiusdemque domus *miserorum perfugium* haberetur. Illud praeterea memoratu exstat dignissimum, quod, Sancti Pauli Apostoli inhaerens vestigiis, Christi crucifixi cultum peculiari industria provexit, et consuetudinem sacrae Eucharistiae crebro suscipiendae instaurasse eiusdemque ritum sollemniter in triduum adorandae invexisse exhibetur. Hanc vero pretiosissimam virtutum beneficiorumque hereditatem per Clericorum regularium sacrarumque virginum Angelicarum sodalitates, quarum ipse auspicato iecit fundamenta, tradendam posteris curavit. Quare ad paranda utiliter sollemnia quater saecularia peropportunum Congregationi isti visum est, non modo praeclarissima Conditoris exempla atque facinora commemorare, verum etiam sanctitatis studium inter sodales vehementius promovere, sollertiaeque religiosae opera magis magisque fovere, inter quae

adnumerantur spirituales clericorum laicorumque exercitationes, sacrae Missiones in patria et apud exteras nationes celebrandae, ac potissimum sollicita cura adulescentium, quorum agmina in Collegiis vestris doctrina moribusque instituuntur, ut per Actionis Catholicae consociationes praevalida ecclesiasticae Hierarchiae adiumenta ad salutem animarum provehendam mature efficiantur. Quae quidem nobilissima incepta ac proposita libenti voluntate dilaudantes, tibi, Dilecte Fili, cunctaeque, cui praees, Congregationi itemque sanctimonialium Angelicarum societati magnopere gratulamur, et sollemnia sacra, quae in honorem inclyti Patris Legiferi apparantur, ex animo participamus, a Deo omnium bonorum Largitore ominantes, ut frugifera studia et consilia vestra ad exoptatum exitum adducantur. Huius interea superni praesidii nuntia et conciliatrix, peculiarisque Nostrae dilectionis testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili, universae a Sancto Paulo Congregationi ac sacrarum virginum Angelicarum sodalitati amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die XII mensis Novembris, anno MDCCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

HAILEYBURENSIS-TRIFLUVIANENSIS IN CANADA

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Territoria comitatuum civilium *St. Maurice* et *La Violette* modo pertinent, quoad ecclesiasticum regimen, in parte septentrionali ad dioecesim Haileyburensem, in parte vero meridionali ad dioecesim Trifluvianensem in Canada.

Cum autem, ad disciplinae ecclesiasticae utilitatem, expostulatum sit ut integrum territorium eorumdem comitatuum adscribatur praefatae dioecesi Trifluvianensi, Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, attento consensu tum Exc. P. D. Aloysii Rhéaume, Episcopi Haileyburensis, tum Exc. P. D. Alaphridi Odilonis Comtois, Episcopi Trifluvianensis in Canada, oblatis precibus obsecundare benigne censuit.

Quapropter eadem Sanctitas Sua, vi praesentis Consistorialis Decreti, statuit ut memorata pars septentrionalis territorii comitatuum civilium *St. Maurice* et *La Violette*, pertinens ad dioecesim Haileyburensem, ab ipsa separetur atque, una cum omnibus fidelibus, dioecesi Trifluvianensi in Canada perpetuo uniatur, mutatis hac ratione finibus utriusque dioecesis. Ad haec autem exsecutioni mandanda, Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est Exc. P. D. Hildebrandum Antoniutti, Archiepiscopum Synnadensem in Phrygia, Delegatum Apostolicum in Ditione Canadensi, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi quamprimum ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 3 Decembris 1938.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

HAILEYBURENSIS

DECRETUM

TITULI DIOECESIS MUTATIONIS ET EPISCOPALIS CATHEDRAE TRANSLATIONIS

Ad satius consulendum regimini dioecesis Haileyburensis, Exc. P. D. Aloysius Rhéaume, eiusdem Ecclesiae Episcopus, humiles porrexit preces ut sedes episcopalis e civitate *Haileybury* ad urbem *Timmins* transferretur, mutatis hac ratione titulo dioecesis et Ecclesia cathedrali.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, omnibus perpensis, precibus benigne annuens, suppleto quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Apostolicae potestatis plenitudine, sedem episcopalem dioecesis Haileyburensis in civitatem *Timmins* transfert, a qua eadem dioecesis posthac « Timminsensis » nuncupabitur.

Ecclesiam vero Deo dicatam in honorem S. Antonii Patavini, in eadem civitate exstantem, in cathedralem eiusdem dioecesis Timminsensis erigere Sanctitas Sua dignata est, cum omnibus iuribus et privilegiis, ad tramitem iuris communis, spectantibus; suppressa idcirco cathedralitate Ecclesiae sub titulo Sanctae Crucis, in civitate *Haileybury* existentis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Ssmus Dominus Noster deputat Exc. P. D. Hildebrandum Antoniutti, Archiepiscopum Synnadensem in Phrygia, Delegatum Apostolicum in Ditione Canadensi, eidem tribuens facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi quamprimum ad hanc S. C. Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Hisce super rebus eadem Sanctitas Sua praesens edi iussit Consistoriale Decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae essent.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 10 Decembris 1938.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Decretis S. Congregationis Consistorialis Summus Pontifex Pius Pp. XI, fe. re., Ecclesias quae sequuntur de proprio pastore providit, nempe:

die 21 Ianuarii 1939. — Titulari episcopali Ecclesiae Myricenae praefecit Exc. P. D. Carolum Silva Cotapos, hactenus Episcopum Ecclesiae Talcensis.

die 30 Ianuarii. — Cathedralibus Ecclesiis Cavensi et Sarnensi, ad invicem perpetuo unitis, R. D. Franciscum Marchesani, dioecesis Cremensis, Antistitem Urbanum.

— Cathedrali Ecclesiae Suessanae R. D. Caietanum De Cicco, Rectorem Seminarii Maioris Neapolitani.

die 4 Februarii. — Cathedrali Ecclesiae Ssmae Conceptionis Exc. P. D. Alaphridum Silva Santiago, hactenus Episcopum Temucensem.

— Cathedrali Ecclesiae Caesenatensi R. D. Beniaminum Socche, archipresbyterum-parochum ecclesiae S. Clementis in oppido « Valdagno » dioecesis Vicentinae.

Item Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Pp. XII, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

Die 3 Martii 1939. — Cathedrali Ecclesiae Nuorensi praefecit R. D. Felicem Beccaro, archypresbyterum-parochum ecclesiae B. Mariae Virginis in coelum assumptae in oppido « Ovada » dioecesis Aquensis.

— Cathedrali Ecclesiae Octeriensi R. D. Franciscum Cogoni, cancellarium archiepiscopalem archidioecesis Calaritanae.

— Cathedrali Ecclesiae Algarensi R. P. Adulphum Ciuchini, ex Ordine B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, parochum ecclesiae Dominae Nostrae a Bonaria in civitate Calaritana.

— Titulari episcopali Ecclesiae Dagnensi R. P. Aloysium Andrade, O. F. M., ipsumque constituit Auxiliarem Excmi P. D. Ismaelis Perdomo, Archiepiscopi Bogotensis.

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

DECRETUM

DE ANNUA RELATIONE AD SACRAM CONGREGATIONEM MITTENDA A SACERDOTIBUS RITUS ORIENTALIS CURAM ANIMARUM HABENTIBUS EXTRA FINES SUI PATRIARCHATUS, SUB IURISDICTIONE ORDINARII ALIENI RITUS.

Cordi semper fuit S. Congregationi pro Ecclesia Orientali adsistentiae spirituali providere fidelium sibi concreditorum, non eorum tantum qui intra fines suorum Patriarchatuum degunt, sed eorum etiam qui, suapte voluntate vel necessitate aliqua compulsi, extra eosdem fines versantur, sub iurisdictione Ordinarii alius ritus. Hanc ob rem sacerdotibus huic adsistentiae addictis, saepius S. Congregatio multa commendavit, consilia dedit, quasdam obligationes imposuit. Inter haec voluit ut singuli hi sacerdotes quotannis relationem, ab ipsis subscriptam et ab Ordinario loci probatam, mitterent, qua de fidelibus et de ministerio in ipsorum bonum ab ipsis exercito quotannis referrent. Hic iuvat iterum memorare quae in decreto « Qua sollerti » diei 23 mensis Decembris anni 1929, et in Instructione diei 26 Septembris a. 1932 continentur: « in fine cuiusque anni, a die data in rescripto supputandi, tenetur quilibet sacerdos orientalis qui in praefatis regionibus degit, relationem scriptam mittere ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali de statu religioso suorum fidelium et de sacro ministerio adimpleto; hanc vero relationem exhibebit Ordinario loci, ut hic sua auctoritate eam scripto comprobet, opportune suas addens adnotationes; ipseque Ordinarius eam ad Sacram Congregationem transmittet ».

Quo vero facilius ac plenius huic obligationi a singulis sacerdotibus, quibus onus hoc incumbit, satisfieri possit, exemplar proponitur iuxta quod praedictae relationes erunt quotannis in posterum redigendae.

Hac vero arrepta occasione, Sacra Congregatio sacerdotibus orientalibus, qui spiritualem curam praestant fidelibus sui ritus apud exteras regiones, enixe commendat ut plenam vereque paternam sollicitudinem ipsis impendant et animas suis curis commissas ita pascant « *forma facti gregis ex animo* » ut de eorum labore, maximeque de profectu ovium, gaudere possint ipsi non tantum sed etiam Ordinarii locorum ubi degunt atque Antistites ritus ad quos pertinere gloriantur.

Quae omnia Ssmus D. N. Pius div. Prov. Papa XI adprobare dignatus est in Audientia, die 9 Novembris a. 1938, infrascripto Cardinali a Secretis concessa et publici iuris per praesens decretum fieri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 16 Novembris a. 1938.

E. Card. TISSERANT, *a Secretis.*

L. ✠ S.

I. Cesarini, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

INTER VICARIATUS APOSTOLICOS DE LISALA ET DE OUBANGUI BELGICO FINES MUTANTUR.

Quo facilius aptiusque catholicae veritati diffundendae in Congo Belgico consuleretur, maxime rei accommodatum visum est ad novam limitum designationem procedere inter Vicariatum Apostolicum de Lisala, qui Patribus e Congregatione Cordis Immaculati Mariae concreditus est, et Vicariatum Apostolicum de Oubangui Belgico, Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum curis commissum.

Igitur Emi ac Rmi Patres Cardinales, huic Sacro Consilio de Propaganda Fide praepositi, in plenario coetu die 18 Novembris mensis vertentis anni habito, re mature perpensa atque attentis tum favorabili voto Exc. P. D. Ioannis Dellepiane, Delegati Apostolici in Congo Belgico, tum duorum Ordinariorum, quorum interest, concordi sententia, occidentalem Vicariatus de *Oubangui Belgico* regionem, quae, ad ipsius Vicariatus meridiem versus, inter Vicariatus Apostolicos de *Lisala,* de *Brazzaville* et de *Oubangui Chari* comprehenditur, a Vicariatu Apostolico de *Oubangui Belgico* distrahendam atque Vicariatui Apostolico de *Lisala* ita adnectendam censuerunt, ut idem Vicariatus Apostolicus de *Oubangui Belgico,* in memorata parte, hos deinceps habeat cum Vica-

riatu Apostolico de *Lisala* communes fines: ex Keya fluminis fontibus lineam divisionis aquarum inter Mbanga (Ngiri) et Esobe flumina usque ad fontes fluminis, cui nomen Poko; exinde lineam rectam usque ad Esobe et Lua flumina confluentia; dein cursum Lua fluminis usque ad locum quo ipsum influit in Oubangui flumen.

Quam Eñorum Patrum sententiam, in audientia diei 13 Decembris eiusdem anni Ssmo D. N. Pio Div. Prov. Pp. XI ab infrascripto huius Sacrae Congregationis Secretario relatam, ipse Summus Pontifex ratam habuit et confirmavit, praesensque ad rem Decretum confici iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 13 Decembris mensis, anno Domini 1938.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

II

DECRETUM

E DIOECESIS LAHORENSIS TERRITORIO PARS DISMEMBRATUR, QUAE PRAEFECTURAE APOSTOLICAE KAFIRISTANAE ET KASHMIRENSI ADIUNGITUR.

Cum Excmus P. D. Hector Catry, Episcopus Lahorensis, et R. P. D. Iosephus Patricius O'Donohoe, Praefectus Apostolicus Kafiristan. et Kashmiren. preces porrexerit ut territorium complectens districtus civiles de Shahpur et de Gujrat atque subdivisionem de Pind-Dadan-Khan a dioecesi Lahorensi distraheretur et Praefecturae Apostolicae iungeretur Kafiristanae et Kashmirensi, Eminentissimi Patres huic Sacro Consilio Christiano Nomini propagando praepositi, attento favorabili voto Excellentissimi P. Domini Leonis Petri Kierkels, Archiepiscopi tit. Salaminensis et in Indiis Orientalibus Delegati Apostolici, in plenariis comitiis die 28 elapsi mensis novembris habitis, considerantes eam territorii translationem valde conferre tum christiano populo aptius curando, tum fidei inter infideles facilius propagandae, Summo Pontifici rem commendandam esse statuerunt.

Quam quidem Eminentissimorum Patrum sententiam Sanctissimus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, in audientia infrascripto Secretario Sacrae huius Congregationis de Propaganda Fide hodierna die con-

cessa, ratam confirmatamque habuit atque territorium uti supra descriptum a dioecesi Lahorensi distractum Praefecturae Apostolicae Kafiristanae et Kashmirensi adnexit ac praesens de re Decretum confici iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 13 mensis Decembris a. D. 1938.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

MASSILIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI AEMILIAE DE VIALAR, FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A S. IOSEPH AB APPARITIONE.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur

Tota Ven. Aemiliae de Vialar vita, sicut et Christi, *crux fuit et martyrium;* ideoque ipsa, communicando Christi passionibus, Eius nobile membrum facta est, et ita, modo, in revelatione gloriae Eius gaudet exultans, passionum suarum praemium, ut iure coniici datur, consequuta. Uni sane Deo confisa, cuncta quaeque adversa invictó animo fortiter superavit, atque heroicarum virtutum fulgore non solum Institutum a se conditum, sed et totam Christianam familiam magnifice illustravit. *Heroicarum virtutum* dicimus, quia Ssmi D. N. Pii Papae XI fel. reg. approbatione, Sacra Rituum Congregatio die 19 Martii a. D. 1935 de his constare decrevit.

Deus autem ad altiores honores Famulam suam elevare velle videtur. Eius enim intercessione non solum plures gratias fideli populo elargitur, sed et veri nominis miracula patravit.

Et re quidem vera inter non pauca haec mira, duas sanationes seligerunt actores, quae, utpote ultra naturae vires, a solo Deo effici potuerunt.

Altera Marliae, in Lucanae Archidioecesis oppido, die 9 Iunii a. D. 1926 evenit. Iolanda Della Santa, tenui valetudine laborans, ab osteomyelite acuta cervicalium vertebrarum cum meningea affectione adeo violenter fuit correpta, ut brevi, medicorum iudicio, ad extremum vitae limen fuerit adducta.

Cum vero curationes omnes incassum cessissent, Ssmae Trinitati, serotinis horis diei octavae Iunii, sive a Sororibus S. Ioseph ab Apparitione sive a domesticis infirmae, effusae fuerunt preces, ut per intercessionem Venerabilis Aemiliae sanatio obtineretur, necnon particula de eius reliquiis sub pulvinari reposita fuit. Mirum sane! Iolanda, hac particula vix apposita, acquievit, clamores edere destitit, somnum paulo post capere potuit, febrique carere coepit. Postridie mane a medico perfecte sanata agnita est, nec amplius in eundem morbum recidit.

Tres Periti a Sacra hac Congregatione adlecti unanimi sententia circa diagnosim, infaustam prognosim atque iudicium de sanatione naturae vires excedente plene concordant.

Sanatio altera Saidae in Syria, sub Apostolici Vicariatus Aleppensis ditione, contigit. Puella Anna Elias, ineunte Decembri mense a. 1925, typhi morbo tentari coepit, qui tam vehementer exarsit, ut ea, per mensem eoque amplius, sensibus destituta, viribus depressa, deliramentis atque nervorum iactationibus obnoxia esset, horrisonosque ululatus ederet.

Extremae Unctionis sacramentum solummodo ei potuit conferri. In gravissimis hisce condicionibus versabatur Anna, quum die 26 Ianuarii a. 1926, hora post meridiem secunda cum dimidio, fervidis precibus Ven. Aemilia fuit invocata, eiusque imago sub pulvinari infirmae fuit immissa. Paulo post (non ultra horam quartam) alterius infirmi mater, cubiculum ingressa, puellam quietam, sui perfecte compotem imaginemque Venerabilis osculantem invenit. Nosocomii infirmariae religiosaeque Sorores miraculum conclamarunt, postridie autem ipse a curatione medicus puellam perfecte sanatam edixit, quod postea scripto confirmavit, fassusque est solius Dei opera sanationem illam evenisse. Tres Periti a Sacra Congregatione deputati curantium medicorum sententias plene confirmant.

Circa utramque sanationem in Curiis Lucana et Aleppensi, Apostolica auctoritate, confecti sunt processus, quorum iuridica vis per decretum diei 5 Iunii a. 1936 fuit rite recognita.

De utroque miraculo prius coram Rmo Card. Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte Episcopo Ostien. et Albanen., Causae Ponente seu Relatore, die 7 Decembris mensis, anno 1937, in antepraeparatoria Congrega-

tione disceptatum est: dein in Praeparatoria die 5 Iulii anni huius: demum in Generali coram Ssmo D. N. Pio Papa XI die 22 Novembris nuper elapsi, in qua Rmus Cardinalis Relator dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Rmi Cardinales, Officiales Praelati atque Patres Consultores suam quisque protulere sententiam. Beatissimus vero Pater, suffragiis attento animo auditis, preces ingeminandas esse edixit, ut in re tanti momenti maiori a Deo perfunderetur lumine antequam suum proferret iudicium.

Hanc autem diem 11 Decembris, Dominicam III sacri Adventus, selegit ut supremam ederet sententiam. Quare Rmis Cardinalibus Carolo Salotti, S. R. C. Praefecto, et Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostien. et Albanen., Causae Relatore, necnon R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore, meque infrascripto Secretario accersitis, sacroque sancte litato, edixit: *Constare de instantanea perfectaque sanatione tum Iolandae Della Santa ab osteomyelite acuta cervicalium vertebrarum cum affectione meningea, cum adolescentulae Annae Elias a typho extremae gravitatis.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Gaudeant igitur, iuxta hodiernam liturgicam invitationem, iterumque gaudeant spirituales Venerabilis Aemiliae Filiae; Dominus enim, tantam earum Matrem heroicarum Virtutum et miraculorum splendore illustrando, viam ad altarium honores ei tribuendos magnifice paravit.

Datum Romae, die 11 Decembris, Dominica III sacri Adventus, a. D. 1938.

C. Card. SALOTTI, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

NORMAE SERVANDAE

IN CONSTRUENDIS PROCESSIBUS ORDINARIIS SUPER CAUSIS HISTORICIS

De Causis Beatificationis et Canonizationis Servorum Dei admodum sollicitus, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XI, iudicialis formae veterem morem ac ordinem, in Causis historicis seu antiquis, renovandos censuit, praesertim circa ea quae ad probationes referuntur; quod opportune sancitum fuit per *Motu Proprio* diei 6 Februarii 1930. Ad praescripta idcirco Summi Pontificis rite exequenda, ipsa rerum natura suadente atque experientia duce, opus visum est necessarium

congruas statuere normas fideliter servandas ad Processus Ordinarios in Causis historicis instituendos. Huius rei causa, Sacra haec Rituum Congregatio, prae oculis habens quae ad rem in Codice Iuris Canonici statuuntur, peculiares quae sequuntur addit normas:

1. – Antequam Processus instituatur, Ordinarius, audito Fidei Promotore seu Fiscali, Commissionem instituat trium membrorum, quorum peritia circa historicas methodos et circa archivales investigationes omnino sit probata. His competit « in solidum » officium colligendi omnes fontes scriptos circa vitam, virtutes vel martyrium, antiquam famam sanctitatis vel martyrii, aut antiquum cultum Servi Dei.

2. – Si Servus Dei ad aliquam religiosam Familiam pertinuerit, duo Commissionis membra eidem religiosae Familiae extranei esse debent.

3. – Qui sunt membra Commissionis induci debent uti « testes ex officio », tum in Processum super perquisitione scriptorum, in quo scripta Servi Dei quae suis investigationibus ipsi invenerint deponent, tum in Processum super fama sanctitatis, virtutum vel martyrii et miraculorum. In hoc altero Processu iisdem erit enumerare ac describere singillatim quas ipsi peregerint investigationes. Praeterea sub sanctitate iuramenti declarare debent: 1° omnes investigationes peregisse ac omnia collegisse quae ad Servum Dei quomodocumque referri possint; 2° nullum documentum aut textum adulterasse vel mutilasse. Iidem vero testes interrogandi quoque sunt circa authenticitatem et valorem singulorum documentorum vel textuum allatorum.

4. – Documenta et testimonia scripta, in praedicta investigatione collecta, inseri debent in Processum, aut in originali, aut in originalis copia photographice expressa, aut in exemplo authentice recognito.

5. – Testes omnes, in responsionibus ad interrogatoria et ad articulos circa vitam, virtutes, antiquam famam sanctitatis vel martyrii, aut antiquum cultum, omnes illas notitias omittant, quae ipsis ex lectione tantum testimoniorum scriptorum innotuerunt.

Has normas, Ssmus D. N. Pius Papa XI, in audientia infrascripto Cardinali S. R. C. Praefecto die 4 Ianuarii 1939 concessa, ratas habuit et ab omnibus quos spectat servandas omnino praescripsit. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Romae, die 4 Ianuarii 1939.

C. Card. SALOTTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 1 aprile 1939, il Santo Padre ha ricevuto in solenne Udienza Sua Eccellenza il Signor Dott. HILDEBRANDO POMPEU PINTO ACCIOLY, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Brasile, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 18 aprile 1939, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti in seduta *preparatoria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi, hanno discusso su due miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della Ven. Gioacchina de Vedruna vedova de Mas, fondatrice dell'Istituto delle Carmelitane della Carità.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XII, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

20 marzo 1939. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Nicola Canali, *Presidente della Pontificia Commissione per lo Stato della Città del Vaticano.*

» » » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Giuseppe Pizzardo e Domenico Mariani, *Membri della Pontificia Commissione per lo Stato della Città del Vaticano.*

5 aprile » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Luigi Maglione e Giuseppe Pizzardo, *Membri della Sacra Congregazione Cerimoniale.*

15 » » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Giuseppe Pizzardo e Nicola Canali, *Membri della Commissione Cardinalizia per l'Amministrazione dei Beni della Santa Sede.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, di fe. me., si degnò di nominare:

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

4 ottobre 1938. Monsig. Giovanni Vincenzo Solis, della diocesi di Alajuela.
25 novembre » Monsig. Agostino Zöllig, della diocesi di San Gallo.
14 gennaio 1939. Monsig. Giovanni M. Wolfe, dell'archiodiocesi di Dubuque.
17 » » Monsig. Emilio Richeux, della diocesi di Nantes.
26 » » Monsig. Bernardo Dupont, della diocesi di Tarbes e Lourdes.
3 febbraio » Monsig. Edmondo Coursol, della diocesi di San Giovanni di Québec.

Prelati Domestici di Sua Santità:

29 luglio 1938. Monsig. Alberto Carneiro Mesquita, del Patriarcato di Lisbona.
» » » Monsig. Carlo Szentiványi, della diocesi di Alba Reale.
16 novembre » Monsig. Francesco Fantino, dell'archidiocesi di San Domingo.
24 » » Monsig. Antonio Harzenmoser, della diocesi di San Gallo.
» » » Monsig. Gebardo Rohner, della medesima diocesi.
13 dicembre » Monsig. Eugenio Lai, dell'archidiocesi di Cagliari.
11 gennaio 1939. Monsig. Francesco Arturo Carvalho, della diocesi di San Tommaso di Meliapor.
12 » » Monsig. Francesco Buffaria, della diocesi di Ventimiglia.
17 » » Monsig. Giorgio Telford, dell'archidiocesi di Westminster.
» » » Monsig. Enrico O'Brien England, della medesima archidiocesi.
18 » » Monsig. Augusto Vojacek, dell'archidiocesi di Dubuque.
» » » Monsig. Giovanni Q. Halpin, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giovanni C. Wieneke, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giacomo P. Taken, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Michele J. Thiltgen, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Patrizio J. Coffey, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Pietro O'Malley, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe P. Martin, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Edoardo J. Dougherty, della medesima archidiocesi.
20 » » Monsig. Guglielmo O'Grady, della diocesi di Brentwood.

26 gennaio 1939. Monsig. Luigi Vittore Stefano Ricaud, della diocesi di Tarbes e Lourdes.
31 » » Monsig. Luigi Saltet, dell'archidiocesi di Tolosa.
1 febbraio » Monsig. Emilio Chartier, dell'archidiocesi di Montréal.
3 » » Monsig. Avila Majeau, della diocesi di San Giovanni di Québec.
» » » Monsig. Alberico Picotte, della medesima diocesi.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, di fe. me., si degnò di conferire:

La Commenda dell'Ordine Piano:

5 febbraio 1939. Al sig. Conte Angelo Valentini, Esente nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.
» » » Al sig. Conte Giorgio Salimei, Esente Aiutante Maggiore nel medesimo Corpo.

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

5 febbraio 1939. Al sig. Marchese Ignazio di Nannarini, Capitano nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.
» » » Al sig. Odoardo dei Marchesi Fioravanti, Guardia Nobile Pontificia.
» » » Al sig. Conte Angelo Pagani-Incoronati, Guardia Nobile Pontificia.
» » » Al sig. Ruggero dei Conti Pietromarchi, Guardia Nobile Pontificia.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 agosto 1938. Al sig. Antonio Nemes, della diocesi di Alba Reale.
13 gennaio 1939. Al sig. Mariadoss Ruthnaswamy, della diocesi di San Tommaso di Meliapor.
25 » » Al sig. avv. Giovanni Battista Arnò, della diocesi di Oria.
26 » » Al sig. Leone Bekaert, della diocesi di Bruges.
» » » Al sig. Guglielmo MacIlroy, della diocesi di Down e Connor.
» » » Al sig. avv. Guglielmo Leland Galvin, dell'archidiocesi di Baltimora.
» » » Al sig. architetto Federico Vernon Murphy, della medesima archidiocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

26 aprile 1938. Al sig. Michele Floch, della diocesi di Quimper.
18 agosto » Al sig. dott. Salvatore Garcia Pintos, dell'archidiocesi di Montevideo.
29 dicembre » Al sig. Gabriele Piérard, dell'archidiocesi di Cambrai.
5 gennaio 1939. Al sig. Ruggero Millot, dell'archidiocesi di Parigi.
» » » Al sig. Massimo Legendre, della medesima archidiocesi.
13 » » Al sig. Luigi Pietro Cipriano Albuquerque, della diocesi di San Tommaso di Meliapor.
14 » » Al sig. Leone Blancart, della diocesi di La Rochelle.
17 » » Al sig. Michele Francesco Bourke, dell'archidiocesi di Wellington.
19 » » Al sig. Raniero Kleipol, della diocesi di Haarlem.
23 » » Al sig. dott. Edoardo Chang Huai (Cina).
25 » » Al sig. Guglielmo Van Aalst, dell'archidiocesi di Malines.
31 » » Al sig. Michele Mathunayagam, della diocesi di Trivandrum dei Latini.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

5 febbraio 1939. Al sig. Rodolfo dei Conti Varano, Cadetto nel Corpo della Guardia Nobile Pontificia.
» » » Al sig. Colonnello Callisto Maria Paolo De Montmorin-Saint-Herem (Francia).
» » » Al sig. Colonnello Eugenio Carlo Dunoyer (Francia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

23 gennaio 1939. Al sig. Yunosuke Koijma (Giappone).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

23 gennaio 1939. Al sig. dott. Ch'En Yuan Yuan (Cina).
» » » Al sig. Shichiro Kigo (Giappone).
» » » Al sig. Junkicki Matsuoka (Giappone).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 agosto 1938. Al sig. Francesco Tusnady, della diocesi di Alba Reale.
14 gennaio 1939. Al sig. Luigi Alviggi, dell'archidiocesi di Salerno.
20 » » Al sig. Vincenzo Tanzarella, della diocesi di Ostuni.
23 » » Al sig. Taro Inabata (Giappone).
» » » Al sig. Jiro Inabata (Giappone).
» » » Al sig. Shu Inoue (Giappone).

23 gennaio 1939. Al sig. dott. Ignazio Ying Ch'Jen-li (Cina).
25 » » Al sig. Felice Bassetti, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Giovanni Bassetti, della medesima archidiocesi.
30 » » Al sig. Alberto Bagnini (Roma).
3 febbraio » Al sig. Luigi Radici, della diocesi di Bergamo.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 gennaio 1939. Al sig. dott. Guglielmo Pinna Stara, dell'archidiocesi di Cagliari.
23 » » Al sig. Heibei Mori (Giappone).
» » » Al sig. Kametaro Matsumoto (Giappone).
» » » Al sig. dott. Shen Chien-Shih (Cina).
30 » » Al sig. dott. Enrico Van Haastert, della diocesi di Haarlem.
31 » » Al sig. Giuseppe Da Cortà, della diocesi di Belluno.
3 febbraio » Al sig. Giacomo Cartier, della diocesi di San Giovanni di Québec.
» » » Al sig. Luigi Giuseppe Emiliano Brais, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Filippo Augusto Giovanni Dehase, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

3 marzo 1939. Monsig. Giuseppe Luciano Giray, Arcivescovo tit. di Selimbria.
» » » Monsig. Maurizio Clement, Vescovo tit. di Algiza.
1 aprile » Emo Signor Cardinale Donato Sbarretti, Vescovo suburbicario di Sabina e Poggio Mirteto.
2 » » Monsig. Vincenzo Castellanos y Nuñez, Vescovo tit. di Marciana.
10 » » Monsig. Giuseppe Damiano Schmitt, Vescovo di Fulda.
18 » » Monsig. Giuseppe Americo Orzali, Arcivescovo di San Giovanni di Cuyo.

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. – Typis Polyglottis Vaticanis, MDCCCXXX.

— **Editio in-4°** (cm. 29×20 ½), **in charta manufacta et charactere rubro nigro, fol.** CXXIV-966.
Romae L. 70 — In Italia L. 70 — Apud exteros L. 82 —

— **Volumen partim corio, partim linteo contectum, cum titulo aureo**
Romae L. 90 — In Italia L. 90 — Apud exteros L. 100 —

MARTIROLOGIO ROMANO

pubblicato per ordine del Sommo Pontefice Gregorio XIII, riveduto per autorità di Urbano VIII e Clemente X, aumentato e corretto nel MDCCXLIX da Benedetto XIV

Nuova edizione italiana tradotta dall'ultima edizione latina Vaticana del 1930, In-8°, pp. XVI-400, stampa in nero e rosso, carta buona ben satinata.

In Roma L. 20 — (E) In Italia L. 22 — Per l'estero L. 27 —

Legato in pelle e tela nera, angoli in pelle, titolo, taglio rosso:
In Roma L. 32 — In Italia L. 34,50 Per l'estero L. 39 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
RITUALE ROMANUM. *Editio typica.* Carta indiana. Luce della stampa mm. 125×76. Peso gr. 240. In-18° Stampa rosso-nero, con riquadratura rossa alle pagine. – Sciolto	17 —	19 —	20 —
— (A) Legato in tela nera, *taglio rosso* e busta	23 —	25 —	26 —
— (B) Legato in tela nera, *taglio dorato* e busta	24 —	26 —	27 —
— (C) Legato in pelle zigrino nera, *taglio rosso* e busta	29 —	31 —	32 —
— (D) Legato in pelle zigrino nera, *taglio dorato* e busta	32 —	34 —	35 —
RITUALE ROMANUM. Editio I^a^ post typicam. Luce della stampa mm. 156×93. Peso gr. 290. In-12°. Stampa rosso-nero con riquadratura rossa. Carta indiana. – Sciolto	25 —	26 —	28,75
— (A) Legato in tela nera, *taglio rosso* e busta	30 —	31 —	34 —
— (B) Legato in tela nera, *taglio dorato* e busta	32 —	33 —	36 —
— (C) Legato in pelle zigrino nera, *taglio rosso* e busta	38 —	39 —	42 —
— (D) Legato in pelle zigrino nera, *taglio dorato* e busta	40 —	41 —	44 —
RITUALE PARVUM **cum variis benedictionum formulis.** Luce della stampa mm. 120×71. Stampa in nero con rubriche in corsivo, riquadratura alle pagine; pp. 230. – Sciolto	3,50	4,25	5 —
— (A) Legato in tela, *taglio rosso*	5,80	6,50	7,60
— (B) Legato in pelle, *taglio oro* e busta	13 —	14 —	15 —
BIBLIORUM SACRORUM **iuxta vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei solemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt – Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit,** In-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	63 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	63 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana – Città del Vaticano — °/° postale N. 1-16722)

Editio novissima:

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorum Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. ***Quinta editio post typicam.*** Volumen nigro tantum crassoque charactere impressum, cum rubricis cursivis, quas vocant, litterarum formis (cm. 17×26). MCMXXXIX.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
— Solutum	36 —	39 —	46 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo contectum, sectione foliorum rubra, cruce aurea aliisque ornamentis signum	53 —	56 —	63 —
— (B) Volumen partim corio, partim linteo contectum, sectione foliorum aurea, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	56 —	59 —	66 —
— (C) Volumen corio totum contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	90 —	95 —	102 —

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. ***Editio quarta post typicam.*** – Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	(G)	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum		135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum		160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum		175 —	180 —	200 —

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, ***Pii Papae X auctoritate reformatum.*** **Quarta editio post typicam.** – Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 30, gr. 750 pondo. – Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160 × 100. – Volumen in-12° pp. LXXX-1516-[198]-75*.

— In brochure	(G)	75 —	77 —	82 —
— (A) *Volumen corio nigro coniectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*		95 —	97 —	102 —
— (B) *Idem, cum sectione foliorum aurea*		98 —	100 —	105 —
— (C) *Idem, corio caprino primae selectionis*		115 —	117 —	122 —

NB. - Seminariis et Religiosis Communitatibus, imminutio pretii conceditur.

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722)